

5.

Nun laßt uns geh'n und treten. — Głoš: Mět wozuscy moja duscha.

Mět kjarliž saspiwamy a Bogu chwalbu damy, kenz žyweńe a mozy nam dať jo žen a nozy.

2. Pať sajščo jo to lěto a druge mamy něto; te zašy šu saš nowe a my šmy hyschezi strowe.

3. My žomy psches tu nusu, psches staroscž, psches hobusu, psches kšchif a wojnske zašy, kenz grošly šu sašy.

4. Ať kužda wěrna mama ša šwoje žišchi šama še stara, gaž š tych mrokow še grima wot šchych bokow:

5. Tať Bog te žišchi šwoje, gaž tšchachotow še boje, šam na šwoj klin rad sejo a lubošnie še šmejo.

6. Scha pilnoscz a šcho žěto, to něby glufi měto, gab nepaškej naš wozy tog kněša žen a nozy.

7. Zescz tebe ša wšcho damy, zož šchednie hužywamy; my chwalimy tu ruku, kenz wězo psches něglufu.

8. Tu pschošbu hyschezi mamy: och, wostań ty mjaš nami, a dať nam šwjašeleńe, gaž mamy nuse wěle.

9. Dať mě a kuždej duschy, kenz twoj głoś rada škyschi, ab pschawu ščerpnoscz měli, šchu kšchizu na še šeli.

10. Och, šamfnij š twojej ruku te žurja psched něglufu; na tať kšchajpschelasche dať wjašele a grasche.

11. Tať žognuj našche drogi a mozuj našche nogi; dať młodym dobru radu, tych starych pschewož š gnadu.

12. Byž trošhtar hobtužonych, a pytaj šabkužonych, a dawaj dary šchuži, zož wižišch bogich luži!

13. Schym chorym pomgaj š gnadu, a takim dawaj radu, ať tužne myšli maju a došč še napšakaju.

14. Na šlědku dať tej duschy twoj Božy dar nejušchy: „ab twoj duch wěru špłožik, a šam naš k něbju wošyl!“

15. Och Kněžo, kšchěť še šmilisch, k nam twojej hušchy šchylisch, a nam to šchytno něto dasch na to nowe lěto!

